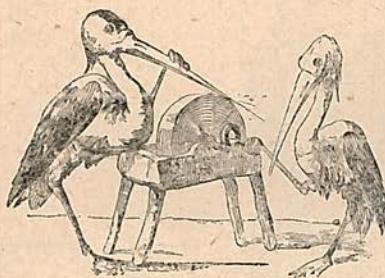

Но отъ гдѣ го съзрѣлъ щъркелъ! Спуснжлъ се като стрѣла, хванжлъ котето за опашката и го пуснжлъ на долу..... На котето прѣчернѣло, завило му се свѣтъ и тупнжло на земята. Благодарение, че паднжло на краката си, та останжло живо.

Слѣдъ това щъркелъ искалъ да източи добрѣ калвуня си за да може да му послужи, ако би да бѫде нападнжтъ отъ по силенъ неприятель. Той повикалъ своя другарь, отишле при едно точило и тамъ го изострилъ и приготвилъ.

Не щѣшъ ли слѣдъ нѣколко врѣме котето забравило опасностъта и пакъ се покачило въ гнѣздото на щъркела. Сега вече никой го не пожалилъ. Още не скочило и щъркелъ му продупчилъ корема съ острия си калвунъ.

